

D. DIONYSII CARTHUSIANI IN EVAN

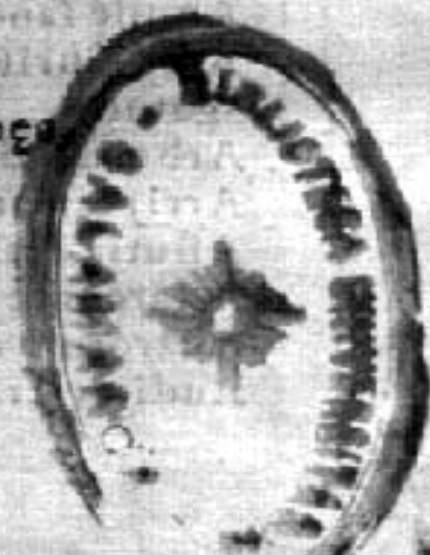
gelium Lucae enarratio praecleara admo-
dum, ex altera eaq; diligentissima ad ar-
chetypum recognitione, repurgatis mendis
quibus scatebat pluribus, quam diligen-
tissime excusa, cui index contentorum pre-
fertur.

PARISIIS,

Apud Audoënum Paruum, via Iacobæ
sub insigni Floris Lilij.

1555

I N D E X.

triunt	245. f	Dilectio dei ex toto corde tri-
pliciter intelligitur. 209. e
Creatorem offendens offen-
dit omnem creaturam	283. f	Dilectio precedens culpæ re-
missionem & sequens. 157. d
Crucifigi potius quàm alia morte
mori voluit Christus.	384. f	Discretio bonorum & malo-
rum spirituum. 11. f
Cruce tollitur duobus modis.	182. c	Disciplinæ rectus ordo. 58. e
Culpæ remissio ultimū in iu-
stificatione impij.	154. a	Discretio quæ dirigat virtutū. 269
Culpæ debetur poena	357. d	Distātia inter renūciare oīb⁹
& relinquere omnia. 276. c
D		Diuersorium quid. 40. b
De lapidibus suscitare filios
Abrahæ, quomodo.	66. e	Diuersi diuersimode relaxāt
peccata. 104. d
Derelictum se clamat Chri-
stus quomodo	390. e	Diuersi diuersas ob causas
Christum secuti sunt. 318. e
Declaratio in lege triplex.	232. f	Doctōri seu plato vitioso an
liceat alios corrigere. 131. e
De⁹ & āgeli quō apparēt.	11. c	Donec, multifariam accipi-
tur. 256. f
Deū dicimur iustificare qua-
drupliciter	146. b	Duo persequentium gñā. 339. f
De⁹ dicitur fœnerator	151. d	Duplex cōfessio virtuosa. 239
Deus quomodo viuorum, &
non mortuorum	342. d	Duodecimo āno xp̄s orsus est
declarare suā sapientiā. 59. a
De⁹ quomodo iudici iniquo
comparatur	311. c	E
Debitorum dupliciter dicun-
tur.	151. d	Ecclesia qua ratiōe grano si-
napi comparatur. 262. c. d
Demon tentans Christū quis
fuerit	82. b	Ecclesia seu synagoga vinea
dicitur. 334. c
Dæmones an cognouerunt
Messiam esse Christū.	94. a	Effigies altera in Christo quo-
modo. 396. e
Dæmōes porcos intrāt	167. t	Eijcere dæmones & miracula
facere non requirit dignita-
tem personæ. 194. c
Deum tentare quid	84. f	Electio videntiū & euentium
de tēplo mirabilior est re-
surrectione Lazari. 330. f
Diaboli pōpa indurata, velle
adorari	83. d	Eremū cur xp̄s ingressus. 78. e
Diabolus dicitur surdus &
mutus	191. b	Eucharistiæ sacramentum à
Christo multiplici ratione
institutum. 267. e
Diabol⁹ dubitauit de diuini-
tate xp̄i, nō de sc̄titate.	80. f	Esuries corporalis & spiri-
tūalis. 11.
Dies expiationis seu propi-
ciationis	10. f	
Digit⁹ dei spūs sc̄tūs ē.	225. e	

D. Dionysij Carthusiani

IN EVANGELIUM LV-

CE ENARRATIO.

PROLOGVS.

DOCTRINAM quasi antelucanum illumino omnibus, & enarrabo illam vsque in lōginquum, & illuminabo omnes sperantes in domino, & relinquā illam quærentibus sapientiam, quemadmodū ait Ambrosius, Scriptura diuina mundanæ euacuat sapientiæ disciplinam, quæ verborum magis

Eccl. 24.

est fucata ambitu, quā rerum ratione subnixā: hoc est, verbis magis inaniter decoratur, quā ratione & veritate firmetur. Nam & multi errores atq; cōtrariæ opiniones inueniuntur in philosophica sciētia. ¶ Porro in sacra scriptura, summa concordia, inuiolataq; veritas continentur. In sancta demum scriptura etiam illa reperiūtur, quæ philosophi miranda putabant. Tria enim præcipua æstimauerunt, videlicet triplicem sapientiam, naturalē, moralem, & rationalē: quæ in scripturis diuinis multo excellentius esse & contineri noscuntur, tam in veteri quā in nouo testamento. quod in tribus Salomonis libris ostenditur, qui in libro Proverbiorum moralē seu ethicam: in Ecclesiaste, naturalē: in Canticis Canticorum rationalem, simul & moralem sapientiā scripsit. In nouo etiā testamento sapientia naturalis in euangelio sancti Ioannis, moralis in euangelio secundū Matthæum, rationalis in Euangelio beati Luca præcipue fulget. Lucas nāq; magis historicus est, & Christi miracula plenius refert, quibus euangelica veritas cōprobatur. Matthæus verò præcepta viuendi, & moralia Christi documenta prosequutus est clarius. Ioannes autē de Christi diuinitate sublimius loquitur. Quælibet tamen sapientia ista in quolibet Euangelista habetur. ¶ Pro cuius clariori in-

✿ Excudebat suis typis Mauricius
Menier, Typographus, in via no-
ua, in suburbijs Victorianis, sub
insigni diui Petri, Anno repara-
tionis humanæ, Millesimo quin-
gētesimo quinquagesimo quarto.